

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682272560/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

- Den franske Leir var nær, der kom jeg hen,
Men ei den tause Mand jeg saae igjen;
Ham var det dog, der Liv og Hjelp mig gav!
Maaskee nu Græsset voxer paa hans Grav:
Maaskee han lever - lever langt herfra,
Er lykkelig - mit Hjerte siger ja!

Vi kjørte over *Elsterfloden*, i hvilken Poniarowsky fandt sin Død; man viiste mig i Forstaden de forskjellige Stillinger den fjendtlige Armee her havde taget, hvor man havde sprængt igjennem Haverne, og hvor Napoleon havde trukket sig tilbage.

Leipzig selv gjorde et behageligt Indtryk paa mig, det er en stor, venlig By, Hovedgaderne ligne meget vor Østergade, men de ere bredere, og hvad der gjør dem smukkere, mere lige. Jeg troer der boe 2 à 3 Boghandlere i hver Gade; overalt hang der Skabe med Bøger, og i de store, blanke Glasvinduer, Kobber og Billeder. Paa Gaderne løbe Burscher med lange Piber i Munden og Collegie-Hefter under Armen; nogle havde deres tyske Original-Dragt paa, de store hvide Buxer, den korte Frakke, og de lange Lokker ud over den hvide Krave.

Jeg besøgte Nicolai-Kirken. Her ere Malerier af *Oeser*; et der forestillede »Christus ved Brønden» behagede mig især, om det maatte behage mig, veed jeg ikke, da jeg ikke endnu har spurgt nogen Kunstdommer derom; i Kuppelen over Alteret var malet en svævende Engel, det syntes ikke at være Maleri, men et levende Væsen. De høie Hvælvinger bleve just støvede af; man havde reist nogle kunstige Stilladser, og fra disse reiste sig en uhyre lang Stige, høit op, som en Skibsmast, og øverst oppe paa dette vaklende Sæde sad en Mand, ligesom *Pind* i »Sigrid med Sløret» og feiede af yderste Formue, det saae malerisk nok ud, men lidt »fürchterligt». Det forekom mig næsten, som Manden var sat derop, for at Kirken ved ham og hans tilsyneladende Fare, skulde see høiere ud, end den egentlig var.

I et lille Aflukke her, viiste man os en gammel Prædikestol, som *Luther* skal have prædiket paa; jeg reiste mig paa Taaspidsen for at naae saa høit, at jeg dog kunde lægge Hænderne, hvor han maa have lagt sine.

Fra den gamle Kirke vandrede jeg ud af Byen til *Gellers* Grav.

En flad, simpel Steen med hans Navn og Døds-Aar laae derover,